

Byla C-73/24 [Keladis II]ⁱ**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2024 m. sausio 30 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:*Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis* (Graikija)**Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:**

2023 m. lapkričio 30 d.

Pareiškėja:

WI

Atsakovas:*Anexartiti Archi Dimosion Esodon* (Autonominė viešoji pajamų tarnyba)**Pagrindinės bylos dalykas**

Skundas, kuriuo siekiama, kad būtų panaikinti pranešimai apie mokėtiną mokestį, kuriais pareiškėja buvo pripažinta solidariai atsakinga už kontrabandos nusikalstamas veikas, jai buvo apskaičiuoti padidinti muitai už šias nusikalstamas veikas, ji buvo pripažinta bendrai atsakinga už visos minėtų padidintų muitų sumos sumokėjimą ir jai buvo nurodyta solidariai su kitais bendrai atsakingais asmenimis sumokėti PVM (pridėtinės vertės mokestis) sumą, nuslėptą pagal kiekvieną importo deklaraciją.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Muitai – Pridėtinės vertės mokestis (PVM) – Muitinė vertė – Mažesnės nei faktinė muitinės vertės deklaravimas – Nustatymas – Rinkos vertės nustatymo tvarka

ⁱ Šios bylos pavadinimas išgalvotas. Jis neatitinka jokios bylos šalies tikrojo vardo, pavardės ar pavadinimo.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar kilus pagrįstų abejonių dėl to, ar deklaruotų prekių muitinė vertė yra tikroji prekių pardavimo vertė, bet atliekant tikrinimą išleidus prekes neįmanoma nustatyti pardavimo vertės remiantis Reglamento Nr. 2913/92 30 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose (tapačių ir panašių prekių sandorio vertė) ir Reglamento Nr. 952/2013 74 straipsnio 2 dalyje nurodytais metodais, nes, pirma, prekės nebuvo konfiskuotos, taigi neįmanoma atlikti jų fizinio patikrinimo ir, antra, prekių aprašymas kartu su importo deklaracija pateiktuose dokumentuose, ar su Reglamento Nr. 2913/92 30 straipsnio 2 dalies c punkto ir Reglamento Nr. 952/2013 74 straipsnio 2 dalies c punkto nuostatomis suderinama tokia administracinė praktika, pagal kurią, taikant šiose nuostatose numatytą „dedukcinį metodą“, Europos Sąjungos kovos su sukčiavimu programos (AFIS) automatizuotoje stebėsenos programoje (AMT) apibrėžtos ir statistiniais metodais nustatytos vadinamosios „slenkstinės kainos“ naudojamos kaip pagrindas prekių rinkos vertei nustatyti?

2. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų neigiamas: ar minėtomis „slenkstinėmis kainomis“ galima remtis taikant kurį nors kitą Reglamento Nr. 2913/92 30 ir 31 straipsniuose bei Reglamento Nr. 952/2013 74 straipsnio 1–3 dalyse aprašytą metodą? Tai visų pirma pasakytina apie pagrįstą lankstumą, kuris turi būti būdingas „išlygos metodo“, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 2913/92 31 straipsnyje ir Reglamento Nr. 952/2013 74 straipsnio 3 dalį, taikymui, ir aiškų draudimą nustatyti muitinę vertę remiantis minimaliomis muitinėmis vertėmis, numatytą pačiame „išlygos metode“ (Bendrijos muitinės kodekso 31 straipsnio 2 dalies f punktas ir Reglamento Nr. 2015/2447 144 straipsnio 2 dalies f punktas).

3. Jei atsakymas į abu ankstesnius klausimus būtų neigiamas: ar pagal Sąjungos teisę leidžiama nereikalauti nesurinkto PVM importuotojui, kai vėliau buvo nustatyta, kad jis (sistemiškai) importavo prekes už mažesnę kainą nei ta, kuri yra nustatyta kaip minimali komerciniu požiūriu tinkama kaina, jeigu muitinė, atlikdama patikrinimą išleidus prekes, negali nustatyti importuotų prekių muitinės vertės taikydama kurį nors iš Reglamento Nr. 2913/92 30 ir 31 straipsniuose ir Reglamento Nr. 952/2013 74 straipsnio 1–3 dalyse nurodytų metodų, ar tokiu atveju galiausiai leidžiama jo reikalauti remiantis statistiškai nustatytomis minimaliomis pagrįstomis kainomis, kaip tai jau buvo leista tuo atveju, kai Komisija priskyre prarastus nuosavus išteklius valstybei narei, kuri neatliko tinkamo muitinio tikrinimo (žr. 2022 m. kovo 8 d. Sprendimą *Komisija / Jungtinė Karalystė*, C-213/19, EU:C:2022:167)?

4. Jei atsakymas į antrąjį arba trečiąjį klausimus būtų teigiamas: ar statistiškai nustatytos minimalios kainos turėtų atspindėti importą, vykdytą tuo pačiu laikotarpiu kaip patikrintas importas arba artimais laikotarpiais, o jei taip, koks būtų maksimalus toleruotinas laikotarpis tarp importo, kuriuo remiantis buvo nustatytas statistinis rezultatas, ir patikrinto importo (būtų galima, pavyzdžiui, pagal analogiją taikyti 90 dienų laikotarpį, numatytą Reglamento Nr. 2454/93

152 straipsnio 1 dalies b punkte ir Reglamento 2015/2447 142 straipsnio 2 dalyje)?

5. Jei atsakymas į bent vieną iš trijų pirmųjų klausimų dėl „slenkstinių kainų“ naudojimo importuotų prekių rinkos vertei nustatyti būtų teigiamas: jeigu importo metu laikytasi Reglamento Nr. 2913/92 81 straipsnyje ir Reglamento Nr. 952/2013 177 straipsnyje numatytos procedūros, siekiant supaprastinti muitinės deklaracijų rengimo procedūrą sugrupuojant prekių TARIC kodus, ar draudimo nustatyti savavališkai apskaičiuotas arba fiktyvias muitines vertes atitinka tokia administracinė praktika, pagal kurią visų pagal kiekvieną importo deklaraciją importuotų prekių muitinė vertė apskaičiuojama pagal nustatytą konkretaus produkto „slenkstinę kainą“, kurios TARIC kodas nurodytas importo deklaracijoje, tiek, kiek muitinė turi būti laikoma susaistyta importuotojo atlikto grupavimo, kaip apibrėžta Reglamento Nr. 2015/2447 222 straipsnio 2 dalies b punkte, ar, priešingai, kiekvieno produkto vertė turi būti nustatoma pagal jos pačios tarifinę poziciją, net jei kodas nurodytas importo deklaracijoje, kad būtų išvengta savavališkų muitų taikymo rizikos?

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos ir Teisingumo Teismo jurisprudencija

1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307) (toliau – BMK): 29 straipsnio 1 dalis, 30, 31, 78, 81 straipsniai

1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 2454/93, išdėstantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 6 t., p. 3): 142 straipsnio 1 dalis, 150 straipsnio 1 dalis, 151 straipsnio 1 dalis, 152 straipsnio 1 dalis, 181a straipsnis ir 23 priedas

2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013, p. 1) (toliau – SMK): 48 straipsnis, 70 straipsnio 1 dalis, 74 straipsnis, 177 straipsnio 1 dalis

2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (OL L 343, 2015, p. 558): 1 straipsnio 2 dalis, 128 straipsnio 1 dalis, 140 straipsnis, 141 straipsnio 1 dalis, 142, 144 ir 222 straipsniai

Teisingumo Teismo 2008 m. vasario 28 d. Sprendimas *Carboni e derivati* (C-263/06, EU:C:2008:128); 2013 m. gruodžio 12 d. Sprendimas *Christodoulou ir kt.* (C-116/12, EU:C:2013:825); 2016 m. birželio 16 d. Sprendimas *EURO 2004. Vengrija* (C-291/15, EU:C:2016:455); 2017 m. lapkričio 9 d. Sprendimas

LS Customs Services (C-46/16, EU:C:2017:839); 2019 m. birželio 20 d. Sprendimas *Oribalt Rīga* (C-1/18, EU:C:2019:519); 2021 m. balandžio 22 d. Sprendimas *Lifosa* (C-75/20, EU:C:2021:320); 2022 m. kovo 8 d. Sprendimas *Komisija / Jungtinė Karalystė* (Kova su sukčiavimu nuvertinant) (C-213/19, EU:C:2022:167); 2022 m. birželio 9 d. Sprendimas *Baltic Master* (C-599/20, EU:C:2022:457) ir 2022 m. birželio 9 d. Sprendimas *FAWKES* (C-187/21, EU:C:2022:458).

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos

Nomos 2960/2001, Ethnikos teloneiakos kodikas (FEK A‘265/22.11.2001) (Įstatymas Nr. 2960/2001, kuriuo nustatomas Nacionalinis muitinės kodeksas (2001 m. lapkričio 22 d. Graikijos oficialusis leidinys A‘265)):

28 straipsnio 1–3 dalys, 29 straipsnio 1 ir 2 dalys, 31 ir 142 straipsniai

150 straipsnis: „1. Asmenims, kurie koku nors būdu dalyvauja darant muitų teisės pažeidimą, kaip tai suprantama pagal šio kodekso 142 straipsnio 2 dalį, ir atsižvelgiant į kiekvieno iš jų dalyvavimo laipsnį, neatsižvelgiant į tai, ar pradėtas baudžiamasis persekiojimas jų atžvilgiu, pagal šio kodekso 152, 155 ir paskesnių straipsnių nuostatas kiekvienam asmeniui asmeniškai ir solidariai taikomas muitas, padidintas suma, kuri gali būti tris– penkis kartus didesnė už muitų, kurie yra pažeidimo dalykas, sumą, visiems solidariai atsakingiems asmenims. Šiuo tikslu muitai apskaičiuojami remiantis Bendrijos muitinės kodekso nuostatomis ir atitinkamomis nacionalinėmis nuostatomis, kuriomis reglamentuojamas skolos muitinei atsiradimas. Jeigu išrašoma <...> per mažos kainos sąskaita faktūra, pirmiau minėtu padidintu muitu apmokestinamą vertę sudaro muitų, apskaičiuojamų pagal muitinio įforminimo metu gautą vertę, ir dabartinės rinkos vertės skirtumas. Jei triguba maito ir kitų už kontrabanda gabenamas prekes mokėtinų mokesčių suma yra mažesnė nei tūkstantis penki šimtai eurų (1 500,00), akcizais apmokestinamų prekių atveju skiriama bauda yra lygi šiai sumai, o kitų prekių atveju – pusei šios sumos <...>. Muitai, mokesčiai ir kitos rinkliavos, kurie nebuvo sumokėti, nors skola muitinei atsirado teisėtai, gali būti apskaičiuojami atskirai, pagrįstame pranešime apie mokėtinus mokesčius. <...>“

155 straipsnis

Glaustas faktinių aplinkybių ir proceso aprašymas

- 1 2014 m. vienas drabužių importuotojas įsteigė individualią didmeninės prekybos drabužiais įmonę, kurios buveinė yra Salonikuose. Iki 2016 m. pabaigos ši įmonė pateikė šimtus importo deklaracijų, kuriose deklaruota prekių vertė siekia apie 6 000 000,00 EUR. 2016 m., muitinė, gavusi skundą dėl sąskaitose nurodytos per mažos importuotų prekių vertės, atliko įmonės apskaitos patikrinimą.

- 2 Patikrinimo metu buvo nustatyta pažeidimų, susijusių su įmonės veikimu ir importu. Be kita ko, paaiškėjo, kad tariamas importuotojas buvo kito prekiautojo drabužiais darbuotojas. Be to, fiziškai patikrintų prekių kiekis buvo toks, koks buvo nurodytas kiekvienoje importo deklaracijoje, bet skyrėsi jų kokybė, sudėtis, dydis, dizainas ir vertė, o tai nebuvo nurodyta prie deklaracijų pridėtose importo sąskaitose, nes, auditorių teigimu, deklaruotos vertės buvo akivaizdžiai mažesnės už tikrąsias vertes.
- 3 Atlikusi patikrinimą, muitinė padarė išvadą, kad įmonė tik nominaliai yra importuotojo nuosavybė, o tikrasis veiklos vykdytojas yra minėtas prekiautojas drabužiais, kurio darbuotoja buvo pareiškėja šioje byloje. Kontrolės institucijų teigimu, kontrabandos tinklas veikė taip: verslininkai, norėdami importuoti drabužius iš Turkijos, pirmiausia nuvykdavo į šią šalį ir susisiekdavo su tiekėjais, kuriems mokėdavo grynaisiais pinigais. Sutartyje buvo numatoma, kad prekės bus ne tiesiogiai eksportuojamos pardavėjo, o perduodamos transporto įmonei, kuri pasirūpins jų nugabenimu į Graikiją. Prekės būdavo supakuojamos siekiant suklaidinti Graikijos muitinės įstaigas dėl jų kokybės ir vertės. Atliekant prekių muitinį įforminimą sąskaitą faktūrą išrašydavo kita Turkijos bendrovė ir joje būdavo netiksliai nurodomos prekių vertės (per mažos vertės sąskaitų faktūrų išrašymas) ir visos prekės, o įmonė būdavo nurodoma kaip pirkėja. Tokioje sąskaitoje faktūroje prekės būdavo nurodomos bendrai, o jų vertės būdavo gerokai sumažinamos palyginti su kainomis, kurias Graikijos verslininkai faktiškai sumokėdavo tikriesiems Turkijos tiekėjams.
- 4 Po muitinio įforminimo kita transporto bendrovė pristatydavo prekes faktiniams pirkėjams visoje Graikijoje. Atlygį už gabenimą iš Turkijos sumokėdavo galutiniai gavėjai grynaisiais pinigais, fiskalinė sąskaita faktūra nebūdavo išrašoma, o bendrovės išrašytą sąskaitą faktūrą atitinkantis PVM taip pat būdavo sumokamas grynaisiais pinigais. Sąskaitose faktūrose nurodomos pardavimo vidaus rinkoje vertės būdavo tik šiek tiek didesnės už tas, kurios būdavo deklaruojamos importo metu, daugumoje sąskaitų faktūrų būdavo netiksliai nurodomi prekių kiekiai, nes dauguma gavėjų nenorėjo, kad sąskaitose faktūrose būtų nurodomas faktiškai gaunamas kiekis.
- 5 Kompetentinga Salonikų muitinė nustatė, kad už beveik visą įmonės importą mokėtina bendra mokesčių ir kitų prievolių suma lygi 6 211 300,19 EUR. Konkrečiai kalbant, apie pareiškėjos dalyvavimą minėtame kontrabandos gabenime patikrinimo protokole nurodoma, kad ji buvo įregistruota kaip įmonės darbuotoja ir tiesiogiai dirbo su prekiautoju drabužiais, kad ji puikiai išmanė savo veiklą ir gavo bei vykdė jo nurodymus, nors ji pati neigė, kad buvo padarytas koks nors pažeidimas ar kad ji dalyvavo jį darant.
- 6 Po to buvo pateikti pareiškėjos ginčijami pranešimai apie mokėtinus mokesčius, kuriuose atsakingais už kontrabandos nusikalstamą veiką buvo pripažinti, pirma, galutinis prekių gavėjas pagal kiekvieną deklaraciją ir tikrasis importuotojas bei, antra, pareiškėja ir dar keturi su įmonės veikla susiję asmenys, įskaitant drabužių importuotoją ir prekiautoją drabužiais. Buvo nuspręsta, kad jie veikė sutartinai,

ketindami iš Graikijos valstybės atimti mokesčius, mokėtinus už iš užsienio importuojamas prekes, taip išvengti PVM mokėjimo už galutinio gavėjo gautas prekes ir gauti atitinkamą tiesioginę ekonominę naudą.

- 7 Remiantis tuo, kas išdėstyta, buvo perskaičiuota kiekvienoje deklaracijoje nurodyta importuotų prekių vertė ir apskaičiuota kiekvieno importuotojo pagal kiekvieną deklaraciją nuslėpto PVM suma, kurią buvo nurodyta sumokėti visiems solidariai atsakingiems asmenims, tuo pačiu metu nustatant padidintą maito mokesį, tris kartus didesnį už nuslėpto PVM sumą.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 8 Pareiškėja neigia, kad buvo išrašytos per mažos kainos sąskaitos faktūros už nagrinėjamas prekes. Konkrečiai kalbant, pareiškėja teigia, kad prekių vertė nebuvo teisėtai nustatyta remiantis „sąžiningomis kainomis“ arba „slenkstinėmis kainomis“, nes pastarosios, kaip statistiniai importo kainų duomenys, galėjo būti tik pagrindas ginčyti deklaruotą vertę, o ne kaip muitinės vertės nustatymo metodas, nes šis nustatymas galėjo būti atliktas tik remiantis SMK nuostatose numatytais metodais.
- 9 Be to, pareiškėja teigia, kad, bet kuriuo atveju, kaina buvo neteisėtai nustatyta remiantis TARIC kodu, nurodytu kiekvienoje deklaracijoje, taikant supaprastinimo procedūrą, nes šį kodą importuotojas nurodė muitinės pareigūnų siūlymu, kad paspartintų prekių, dėl kurių buvo gautas pranešimas, tiekimą rinkai, ir jis neatitiko faktiškai importuotų prekių. Taigi ji mano, kad auditoriai padarė klaidą, kai neatliko nagrinėjamų prekių fizinio patikrinimo ir rėmėsi tik kodais, nurodytais siekiant kvalifikuoti importuotų prekių rūšį.
- 10 Be to, pareiškėja pabrėžia, kad tik kai kuriose deklaracijose buvo paprašyta sugrupuoti tarifines pozicijas ir kad dėl to kitose deklaracijose nėra net faktinio pagrindo vertei nustatyti pagal vienintelį TARIC kodą. Be to, daugeliu atvejų, kai buvo importuotos ginčijamose deklaracijose nurodytos prekės, fizinis patikrinimas buvo atliktas nenustačius jokios neatitikties tarp importuotų prekių pobūdžio ir kokybės bei deklaruotų jų kainų, nors vėliau muitinės pareigūnai jų vertę nustatė remdamiesi ne faktiškai importuotomis prekėmis, o kitomis prekėmis, pažymėtomis kitu TARIC kodu, taigi, didesne „slenkstine kaina“.
- 11 Taigi, pareiškėjos teigimu, kiekvienam produktui būtų nustatyta klaidingai aukšta kaina, todėl muitinės įstaigos konstatavimas, kad sąskaitose faktūrose būdavo nurodomos per mažos kainos, yra nepagrįstas, nes nagrinėjamu atveju importas buvo susijęs su prekėmis, parduotomis ypač mažomis kainomis.
- 12 Atsakovė prieštarauja šiems argumentams ir teigia, kad prekių vertės nustatymo metodas buvo teisėtas ir tinkamas. Visų pirma visose aptariamose deklaracijose tariamo importuotojo buvo paprašyta taikyti supaprastintą „pozicijų grupavimo“ procedūrą pagal BMK 177 straipsnį. Prašymai buvo visiškai patenkinti, todėl šiuo metu prekės laikomos vienos rūšies prekėmis, t. y. aukštesnės pozicijos prekėmis.

- 13 Vėliau, kai per mažos kainos sąskaitų faktūrų išrašymą už prekes patvirtino auditorius, per supaprastinimo procedūrą deklaracijoje nurodyta tarifine pozicija buvo remiamasi kaip pagrindu išvengtomis mokestinėms prievolėms apskaičiuoti.
- 14 Konkrečiai kalbant, kaip pažymi atsakovė, ginčijamuose aktuose nebuvo taikomi nustatymo metodai, grindžiami tapačių ir panašių prekių sandorio verte (BMK 30 straipsnio 2 dalies a ir b punktai ir SMK 74 straipsnio 2 dalis), nes tai buvo neįmanoma dėl to, kad prekės nebuvo konfiskuotos, o prie importo deklaracijų pridėtose sąskaitose faktūrose pateiktas prekių aprašymas buvo bendro pobūdžio ir netikslus.
- 15 Vietoj to buvo pritaikytas BMK 30 straipsnio 2 dalies c punkte numatytas metodas („dedukcinis metodas“) ir, visų pirma, buvo nustatyta vieneto kainos vertė, atitinkanti importuotų prekių arba tapačių ar panašių prekių, kurių bendras kiekis yra didžiausias, pardavimus Sąjungos muitų teritorijoje, atliktus asmenų, nesusijusių su pardavėjais Sąjungos teritorijoje, nagrinėjamų prekių importo arba gretimu momentu.
- 16 Taikydama šį metodą, muitinės įstaiga, turėdama prieigą prie AFIS (Sąjungos kovos su sukčiavimu programa) AMT (*Automated Monitoring Tool*) sistemos, atsižvelgė į „slenkstines kainas“, kurios sudaro 50 % sąžiningos prekių kilogramo kainos ir yra įtrauktos į minėtą sistemą, o galiausiai nustatė muitinę vertę pagal „slenkstinės kainos“ lygį. Konkrečiai kalbant, muitinės įstaiga nusprendė: kadangi tokios kainos (t. y. pusė sąžiningų importuotų produktų kainų, grindžiamų Sąjungos disponuojamų importo į jos teritoriją statistinių duomenų parengimu) yra lemiamas veiksnys nustatant minimalią vertę, kurios nepasiekus būtų nenaudinga teisėtai parduoti aptariamas prekes, kai sąskaitoje faktūroje nurodyta kaina nesiekia šios apatinės ribos, daroma prielaida, kad už prekę buvo išrašyta per mažos kainos sąskaita faktūra.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą aprašymas

- 17 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo teigimu, tuo atveju, kai muitinės tarnybos turi pagrįstų abejonių dėl deklaruotos sandorio vertės ir faktiškai sumokėtos kainos atitikties, taigi ir importuojamų prekių muitinės vertės, jos gali atmesti deklaruotą vertę ir nustatyti kainą, remdamosi vienu iš BMK 30 straipsnyje ir SMK 74 straipsnyje aprašytų metodų. Nagrinėjamu atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, remdamasis pateiktais įrodymais, mano, kad muitinė pagrįstai išreiškė šias abejones.
- 18 Vis dėlto kyla klausimas, kaip nustatyti prekių muitinę vertę, siekiant, pirma, nustatyti, ar iš tikrųjų kiekvienu atskiru prekių importo atveju buvo išrašyta per mažos kainos sąskaita faktūra, ir, antra, apskaičiuoti nesumokėtus mokesčius (importo PVM) ir atitinkamus padidintus muitus.
- 19 Muitinės įstaiga taikė „dedukcinį metodą“ ir tai darydama atsižvelgė į „slenkstines kainas“. Vis dėlto statistinis vidutinių teisingų kainų ir minimalių priimtinių kainų

nustatymo metodas visų pirma buvo sukurtas kaip rizikos analizės priemonė, o ne kaip konkrečių prekių muitinės vertės nustatymo atliekant tikrinimą išleidus prekes metodas. Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad šis minimalių importo kainų nustatymo metodas, kaip tikslus statistinis metodas, gali lemti tam tikrą neteisingai teigiamų rezultatų procentinę dalį net ir neišrašant per mažos kainos sąskaitų faktūrų.

- 20 Tuo remdamasis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad AMT sistemoje numatytos „slenkstinės kainos“ negali būti naudojamos siekiant nustatyti muitinę vertę atliekant tikrinimą išleidus prekes pagal „dedukcinį metodą“, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad pagal tokių nuostatų tekstą turi būti nustatoma importuojamų prekių arba tapačių ar panašių prekių pardavimo vienetinė kaina. Taigi klausimas, ar neįmanoma fiziškai patikrinti importuojamų prekių siekiant nustatyti, ar jos yra tapačios arba panašios, kyla ir taikant šį metodą, todėl buvo užkirstas kelias taikyti metodus, numatytus BMK 30 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose bei SMK 74 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose.
- 21 Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo teigimu, „slenkstinės kainos“ negali būti naudojamos taikant nė vieną iš kitų BMK 30 ir 31 straipsniuose ir SMK 74 straipsnyje numatytų sandorio vertės nustatymo metodų. Konkrečiai kalbant, iš šių nuostatų matyti, kad taikant apskaičiuojamos vertės metodą reikia žinoti konkrečias atitinkamos prekės savybes, o taikant vadinamąjį „išlygos metodą“ aiškiai draudžiama muitinę vertę nustatyti remiantis minimaliomis muitinėmis vertėmis.
- 22 Be to, iš minėtų BMK ir SMK nuostatų aiškiai matyti, kad, kiek tai susiję su prekių muitinės vertės apskaičiavimu atliekant tikrinimą išleidus prekes, muitinės įstaigos taiko tik BMK 30 ir 31 straipsniuose ir SMK 74 straipsnyje aiškiai nurodytus metodus. Vadinasi, „slenkstinė kaina“ negali būti naudojama tam tikram importuotojui po prekių išleidimo priskiriant sumą, kurios deklaruota vertė mažesnė už minėtą „slenkstinę kainą“.
- 23 Šiomis aplinkybėmis ginčijamus pranešimus reikia panaikinti tiek, kiek aiškiai leidus muitinės įstaigai, importuotų prekių muitinę vertę galiausiai buvo nustatyta remiantis į AMT sistemą įtrauktomis „slenkstinėmis kainomis“.
- 24 Vis dėlto toks prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo vertinimas, grindžiamas reikšmingų Sąjungos muitų teisės nuostatų išaiškinimu, nesant Teisingumo Teismo jurisprudencijos tokiu atveju, kaip nagrinėjamas šioje byloje, kelia abejonių. Konkrečiai kalbant, ši aiškinimo prielaida, susijusi su negalėjimu remtis „slenkstinėmis kainomis“, lemia tai, kad importuotojui nenurodoma sumokėti išvengtus muitus, kai vėliau sužinoma, kad jis (sistemiškai) importavo prekes mažesnėmis kainomis nei tos, kurios yra pripažintos komerciniu požiūriu naudingomis minimaliomis kainomis.
- 25 Nagrinėjamu atveju dėl to, kad neįmanoma fiziškai patikrinti visų prekių, nes praėjo daug laiko ir jos buvo nedelsiant pateiktos rinkai, neįmanoma

apskaičiuoti jų tikrosios pardavimo vertės, taigi ir pateisinti per mažos kainos sąskaitų už jas išrašymo.

- 26 Taigi būtų galima pritarti ir pozicijai (kurios laikosi Graikijos muitinė), kad individualių importuotojų priskyrimo atveju importuotų prekių vertė galiausiai gali būti nustatoma remiantis „slenkstinėmis kainomis“, kurias statistiškai nustato kompetentingos Europos Sąjungos institucijos.
- 27 Vis dėlto, jei būtų pritarta tokiam aiškinimui, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad iš ginčijamų aktų nematyti, kokia „slenkstine kaina“ remtasi rengiant kiekvieną deklaraciją ir ar ji buvo nustatyta rengiant nagrinėjamų prekių importo per tą patį ar artimą laikotarpį statistinius duomenis. Laiko ryšio tarp konkrečių prekių vieneto kainos ir importo reikalavimas aiškiai kyla taikant metodą, aprašytą BMK 30 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose ir SMK 74 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose, kuriuose numatytas maksimalus 90 dienų laikotarpis, bet aiškiai nenurodytas nei ilgiausias laikotarpis nuo prekių importo, nei kaina, kuria remiamasi apskaičiuojant statistines „slenkstines kainas“, jei taikomas kitas muitinės vertės nustatymo metodas.
- 28 Be to, pozicijų grupavimas, kuris įpareigoja tiek muitinę, tiek importuotoją, kad ateityje pagal kiekvieną importo deklaraciją importuotos prekės būtų laikomos vienos rūšies prekėmis, yra praktika, dėl kurios, atliekant patikrinimą išleidus prekes rinkos vertei apskaičiuoti, gali būti nustatoma fiktyvi pagal TARIC kodą sugrupuotų prekių vertė. Taip yra dėl to, kad negalima atmesti galimybės, jog importo deklaracijoje nurodytu TARIC kodu žymimų prekių „slenkstinė kaina“ yra kitos pagal tą pačią importo deklaraciją importuotos prekės „slenkstinės kainos“ kartotinis.
- 29 Taigi dėl supaprastinimo procedūros gali susidaryti klaidingas įspūdis, kad tam tikrų prekių, kurių tikroji pardavimo vertė iš tiesų nurodyta importo deklaracijoje, pardavimo sąskaitose faktūrose nurodytos per mažos kainos. Tas pats klausimas kiltų, net jei importuojamų prekių rinkos vertė būtų nustatyta sugrupavus TARIC pozicijas, nesiremiant „slenkstinėmis kainomis“, taikant vieną iš BMK 30 ir 31 straipsniuose bei SMK 74 straipsnyje numatytų rinkos vertės nustatymo metodų.
- 30 Taigi, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo teigimu, kadangi ginčijamose deklaracijose nurodytų prekių rinkos vertė buvo nustatyta remiantis ne paties produkto, o importo deklaracijoje nurodytą TARIC kodą atitinkančio produkto verte, ginčijami pranešimai gali būti panaikinti ir dėl šios priežasties. Vis dėlto, kaip pažymi muitinės įstaiga, pagal Reglamento Nr. 2015/2447 222 straipsnio 2 dalies b punktą prekės, dėl kurių pateiktas prašymas taikyti supaprastinimą, dabar laikomos vienos rūšies prekėmis. Be to, Teisingumo Teismas jau nurodė (2022 m. birželio 9 d. Sprendimas *Baltic Master*, C-599/20, EU:C:2022:457, 52–54 punktai) negalima laikyti nepagrįstu to, kad pagal atitinkamas Bendrijos muitinės kodekso nuostatas nepripažinusi importuotų prekių sandorio vertės jų muitinei vertei nustatyti muitinę, atlikusi patikrinimą

išleidus prekes, rėmėsi paties deklaranto pateiktais duomenimis, net jei tokiu būdu nustatoma vienoda prekių, kurios klasifikacijoje priskiriamos prie to paties TARIC kodo, bet skiriasi, kaina. Vadinasi, būtų galima teigti, kad ši muitinės įstaigų praktika iš tikrųjų grindžiama Sąjungos muitų teisės nuostatomis.

- 31 Iš to, kas išdėstyta, matyti: kadangi nagrinėjamos importo deklaracijos parengtos 2014 m. balandžio mėn. – 2016 m. gruodžio mėn., reikia išaiškinti tiek BMK ir Reglamento Nr. 2454/93 nuostatas, tiek atitinkamas SMK ir Reglamento Nr. 2015/2447 nuostatas. Šis aiškinimas nėra nei akivaizdus, nei nekeliantis pagrįstų abejonių, nes Teisingumo Teismas dar nėra priėmęs sprendimo dėl to, ar apskaičiuojant importuotų prekių vertę leidžiama naudoti minimalias priimtinas kainas arba „slenkstines kainas“, ir dėl to, ar TARIC kodų grupavimas saisto muitinę atliekant tikrinimą išleidus prekes.
- 32 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir į tai, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme yra šimtai panašių bylų, kuriose kyla tas pats teisinis klausimas, minėti klausimai turi būti pateikti Teisingumo Teismui, kad jis priimtų prejudicinį sprendimą pagal SESV 267 straipsnį.